

Afgiftekantoor: **9200 Dendermonde 1**
Erkenning: P206517

Verenigde Protestantse
Kerk in België
Evangeliekerk Dendermonde

PB- PP
BELGIE(N) - BELGIQUE
P.B. 1879

Kerkgids

Evangeliekerk Dendermonde

Jaargang 45 nr. 7,
juli-augustus 2016

VU: Ds. P. Smits
p.a. Lindanusstraat 2
9200 Dendermonde

*‘Neigt uw oor en komt tot Mij;
hoort opdat uw ziel leve.’*

Jesaja 55:3

TER OVERDENKING

*“De wereld met haar begeerte gaat voorbij,
maar wie Gods wil doet blijft tot in eeuwigheid.”*
(1 Johannes 2:17)

Kenmerkend voor de tijd waarin we leven lijkt de tendens van segregatie. Verschillende bevolkingsgroepen raken verder van elkaar verwijderd. De kloof tussen rijk en arm - en tussen wie succes heeft en wie kansarm is - wordt breder en dieper. We zien dit op globaal niveau, maar ook binnen onze eigen samenleving. In de media worden de ‘vreemdelingen’ meer en meer tegenover het ‘eigen volk’ geplaatst. Angst vanwege terreurdaden en zorg om behoud van welvaart (‘ze pikken onze jobs in’) werkt polarisatie in de hand: de tegenstellingen verscherpen zich. Terecht worden we opgeroepen om aan deze tendens niet mee te doen: bouw geen muren, maar bruggen!

In dit klimaat is het spannend om de eerste brief van Johannes te lezen. Hij heeft een voorliefde voor tegenstellingen, althans in zijn schrijfstijl. Licht tegenover duisternis, liefhebben tegenover haten, Christus tegenover de antichrist, God tegenover de duivel, het leven tegenover de dood. Moet dat nu, zo zwart-wit denken? Kan het niet wat genuanceerder? zijn we geneigd te vragen. Nee, voor Johannes blijkbaar niet. Juist omdat het een kwestie is van leven of dood, gebruikt de apostel van de liefde zulke scherpe tegenstellingen. Het eeuwige leven staat op het spel!

In taal van nu zou dat kunnen heten: wat écht waarde heeft en duurzaam is, dáár gaat het om. We spreken graag van de waarden die we aan de jongere generaties doorgeven. Maar leven we hun ook voor dat het ons begonnen is om wat werkelijk ‘van eeuwige waarde’ is?!

Voor Johannes is er geen compromis: ofwel je hart gaat uit naar wat de wereld te bieden heeft, ofwel je bent gevallen voor de liefde van God. Met 'wereld' bedoelt hij hier niet de schepping of de mensheid, zoals in de bekende evangelietekst Johannes 3,16: 'Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.' Nee, hier wordt bedoeld: de wereld die zich in de macht van het kwaad bevindt. De wereld die de zinnen prikkelt, de ogen verleidt en tot een hoogmoedig leven aanzet.

Wat voor de eerste eeuw van onze jaartelling blijkbaar gold, is vandaag niet minder actueel. Een compromis tussen opgaan in de cultuur en blijven in de liefde van God - de echte liefde - is spanningsvol en niet zonder risico. Door wat de wereld te bieden heeft word je gemakkelijk onderuit gehaald. Haar beloften en mogelijkheden, haar schoonheid en bekoring... het is allemaal van voorbijgaande aard.

In zijn *Stichtelijke mengelpoëzij* begint Hiëronymus van Alphen het gedichtje 'De rijke bedelaar' als volgt:

*Roem Wereld! uw schatten! Gij kunt niet bevatten,
Hoe rijk ik wel ben.
'k Heb alles verloren; Maar Jezus verkoren;
Wiens rijkdom ik ken.
Nu ben ik de zijne; Zijn goed is het mijne;
Dat maakt mij zoo rijk...*

De taal mag dan verouderd zijn, de inhoud niet. Wie de rijkdom van Jezus' liefde kent, weet wat echt waardevast is. Wie naar de wil van God handelt, blijft bestaan. Wie radicaal, zwart-wit, de weg van het kruis van Christus gaat, helpt wonderlijk genoeg de tegenstellingen in de wereld overbruggen. In het koninkrijk van God zullen wereldse verschillen genivelleerd worden. Sterker nog: wie zichzelf verhoogde wordt vernederd, wie onder lag krijgt de hoogste plaats! Jezus zegt: 'Wie zijn leven verliest omwille van mij, zal het behouden.'

ds. Peter Smits

GEMEENTENIEUWS

Plastic dopjes

Groene dopjes, blauwe dopjes, gele dopjes. Gooi ze niet weg! Nog steeds wordt met het geld van de ingezamelde dopjes honden opgeleid tot blindengeleidehond.

Met het inzamelen van de dopjes sla je twee vliegen in één klap. Je helpt er niet alleen mensen met een visuele beperking mee, maar ook het milieu. De ingezamelde dopjes komen niet op de afvalberg terecht, maar worden verwerkt tot een nieuw product. Je kan de dopjes binnen brengen bij Chris.

Beachpraise

Ook dit jaar wordt de Evenementenweide van De Schorre in Oostende “the place to be” op zaterdag 27 aug door de aanwezigheid van Beachpraise. Voor de 12de editie kozen ze als thema “Who do you serve”. Naast aanbiddingsmomenten is er ook gelegenheid om elkaar te ontmoeten en zijn er diverse stands met boeken CD's, e.d. Ook een kinderdorp met veel animatie en catering zijn aanwezig. Niet te missen dus!

Weekend aan zee 9, 10 en 11 september

Ons gemeenteweekend in het teken van “Water” komt nu wel heel snel dichterbij. Vermits zo'n weekend toch wel wat voorbereiding vraagt komen we op 8 augustus om 20u samen om ideeën uit te wisselen en afspraken te maken. Wil je

ook graag meewerken aan één of meer van de activiteiten? Zeker niet aarzelen: alle hulp is welkom!

Startzondag

Wanneer de vakantie achter de rug is, kunnen we vol nieuwe energie beginnen aan een nieuw werkjaar! We gaan van start op zondag 4 september met een gezamenlijke maaltijd na de dienst. Daarna krijgen we de gelegenheid om ideeën uit wisselen en plannen te maken en kunnen we ook terugkijken op de voorbije periode. Hou deze datum dus alvast vrij!

Schoenendoosactie

In september doen we weer mee met de schoenendoosactie! Maar we kunnen reeds beginnen met het verzamelen van schoolmateriaal, toiletartikelen en speelgoed. Heb je vragen? Wil je graag helpen? Zeg het gerust aan Katleen!

Aalst

Nu gezocht wordt naar een pionier in Aalst is ons gebed meer dan nodig. Zijn taak zal het zijn om de aanwezigheid en de verspreiding van Gods boodschap nieuw leven in te blazen.

Laat ons ervoor bidden dat de juiste persoon deze uitdaging aanneemt en vol enthousiasme aan de slag gaat in Aalst.

BEELDENSTORM 450 JAAR GELEDEN

De 16^e eeuw was een woelige eeuw op politiek, economisch, maatschappelijk, maar ook op godsdienstig vlak. Het was de eeuw waarin Luther en Calvijn hun ideeën verspreidden. In onze streken riep dat grote weerstand op bij de Spaanse bezetter en werden velen omwille van hun geloof vervolgd.

Op 5 april 1566 boden tweehonderd edellieden landvoogdes Margaretha van Parma een smeekschrift aan om een einde te maken aan de geloofsvervolgingen. Omdat de landvoogdes toch wel schrok van hun aantal probeerde één van haar raadsheren haar gerust te stellen door te zeggen: 'Het zijn maar geuzen (bedelaars).'

Later kenden dezelfde edelen zichzelf de eretitel 'geuzen' toe. Toen een onmiddellijke reactie op het smeekschrift uitbleef, kwamen de ontevreden edellieden steeds openlijker in verzet. Aanhangers van 'het nieuwe geloof' verzamelden zich in de openlucht om naar preken van rondtrekkende calvinistische predikanten te luisteren.

Op 10 augustus leidde één van die zogenaamde hagenpreken tot de plundering van een nabijgelegen klooster nabij Steenvoorde, in de Vlaamse Westhoek. In de weken en maanden daarop volgden de bestorming en plundering van andere kerken en kloosters, eerst in de rest van de Westhoek, vervolgens in andere delen van Vlaanderen en Brabant.

Op 4 oktober 1566 werd in Dendermonde een belangrijke vergadering gehouden, waarop o.a. Willem van Oranje en de graven van Egmont en Hoorn aanwezig waren, en waarop een

verzachting van de inquisitie werd besproken. Ondertussen raasde de beeldenstorm over het land. Ook in Dendermonde werd geplunderd en verwoest. Ondanks de vele mogelijke verklaringen voor deze golf van vernielzucht (de strenge vervolgingen, de grote werkloosheid, de opeenvolgende misoogsten, ...) kan men dit onmogelijk goedkeuren. De beeldenstormers kwamen uit alle lagen van de bevolking. Hoog en laag, rijk en arm, man en vrouw, oud en jong bestormden kerken, vernielden heiligenbeelden en andere kunstwerken en plunderden kloostervorraden. Sommige mensen werden gedreven door honger en armoede, maar veel vernielingen gebeurden ook gewoon uit de overtuiging dat de kerken moesten gezuiverd worden van de 'paapse superstitiën'. Door de kerken te ontdoen van heiligenbeelden, altaren, kunstwerken en andere onnodige luxe meenden de calvinisten de band met de vroegere, in hun ogen zuivere, christenen te herstellen en de eeuwen van corruptie en verering van valse heiligen als het ware weg te wassen. De gezuiverde kerken waren voortaan bovendien geschikt voor de gereformeerde eredienst, waarin Gods woord centraal stond.

Gelukkig ligt deze tijd achter ons en kunnen we ons nu verheugen in de vele tekenen van samenwerking tussen de verschillende kerken. Toch mogen we de fouten uit het verleden niet zomaar negeren of wegmoffelen. Daarom wordt in de Westhoek een herdenkingsprogramma aangeboden. Op zondag 14 augustus is er in Hondshoote een hagenpreek om 15u. De zondag daarna, op 21 augustus om 14.30u, wordt de verzoening gevierd met een ceremonie op het Sint Maartensplein in Ieper. Aansluitend is er een volksfeest.

Meer info vindt u op ww.beeldenstorm450.eu en bij Ds. Arjen Breukelaar die ons op deze festiviteiten attent maakte.

Jeugdhoek

Een gangster gered: *Het levensverhaal van Shadrach Maloka*

Shadrach Maloka, afkomstig uit de zwarte woonstad Soweto bij Johannesburg in Zuid-Afrika, vertelt u persoonlijk hoe zijn leven als verstoten analfabeet en gangster totaal veranderde.

Mijn moedertaal is Sotho. De naam, die ik in deze taal kreeg, was "Mohanoë"; dat betekent "verstotene". Die naam stemde vanaf mijn geboorte overeen met mijn levensweg. Of ik nu in de kring van familie of bekenden was of waar dan ook, altijd was ik de verstotene. Toen ik er probeerde achter te komen, waarom ik deze naam bij de geboorte had gekregen, vertelde men mij, dat mijn moeder als jong meisje nooit haar ouders gehoorzaamde. Zij ging in alles haar eigen weg en viel steeds dieper in de afgrond van de zonde. Uiteindelijk wist ze dat ze moeder zou worden. De ouders vroegen haar naar de vader. Zij wees een bepaalde jongeman aan, maar deze ontkende en ging weg. Toen ik geboren werd, noemde men mij, omdat mijn vader mij verloochende, de "verstotene". Mijn moeder was niet beter. Drie maanden na mijn geboorte heeft zij mij ook verstoten. Zij probeerde mij zelfs te doden. Uiteindelijk nam mijn grootmoeder mij in huis.

In dezelfde mate waarin ik mij overgaf aan het plezier van de wereld, werd mijn leven woest en leeg. Ik was mij ervan bewust, dat ik in ontzettende nood was. Maar wie kon mij helpen? Waar de kans geboden werd, heb ik samen met mijn vrienden gestolen. We loerden op mensen die van hun werk kwamen en eisten hun geld. Als ze weigerden, werden we razend en grepen onze messen. Het was een beestachtig leven. Al die verschrikkelijke dingen kan ik nauwelijks beschrijven. Omdat mijn geweten zo belast was, verdrong ik de herinnering

door te roken. Tenslotte nam ik ook dagga, dat in ons land een zeer gevaarlijk verdovend middel is. Het was zo ver, dat mijn geweten steeds meer afstompte en ik recht niet meer kon onderscheiden van onrecht. Was er ergens een kracht, die mij nog uit het moeras van de zonde kon bevrijden?

Toen kwam het jaar 1947. Dronken liep ik wat rond in de straten van de Maroka-wijk in Soweto. Naar de voorbijgangers riep ik: "Prettige kerstdagen". De mensen lachten om mijn gedrag. Toen gebeurde het, dat er tijdens de kerstdagen een grote tent werd opgeslagen in de wijk. Ik dacht, dat het een bioscoop of een circus was. Dat was het gebied, waarin ik interesse had. Dronken wankelde ik de tent binnen en ik ging ergens in een hoek zitten. Ik had een film verwacht, maar er kwam iets heel anders dan ik dacht. Men toonde de kruisiging van Jezus. Voor de eerste keer hoorde ik, dat Jezus de Zoon van God was en dat Hij voor de zonden van de mensen gestorven is. Toen kwam er een preek, waar ik aandachtig naar luisterde. Het was, alsof de man alleen tot mij sprak. Hoewel de wereld vol mensen is, heb ik hier ervaren, wat het betekent, als God ons bij name roept. De woorden uit de bijbel waren als pijlen, die rechtstreeks van God kwamen.

Nog weet ik met welke woorden de preek eindigde: "Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here" (Romeinen 6:23). Mijn weerstand werd gebroken en voor de eerste keer huilde ik om mijn zonden. Toen de oproep kwam, dat ieder, die boete wilde doen en niet wist hoe, achter kon blijven, bleef ik als vastgenageld zitten.

Voor de eerste keer zei men mij de heerlijkste woorden uit de bijbel: "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:16). Ik hoorde, dat de Zoon van God aan het kruis hing. Ik begreep, waarom Hij ook voor mij gebeden heeft: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen". Dat de liefde van God zo groot is, overweldigde mij. Midden in de tent

knielde ik neer en bad het eerste echt gebed van mijn leven: "Here God, als U mij zo liefhebt, dat U Uw Zoon aan het kruis voor mij liet sterven, dan wil ik U mijn hele leven geven". Alle zonden, die ik mij kon herinneren, heb ik toen voor de Heer beleden. Niets heb ik voor Hem verborgen. De volgende morgen leek het, alsof de wereld helemaal veranderd was. Ik had mijn God ontdekt! En het grootste wonder was: de zin in roken, drinken en vele andere slechte dingen was verdwenen! Mijn vroegere vrienden bespotten mij. En toen alle pogingen om mij in het zondige leven terug te lokken, mislukten, noemden zij mij spottend "Moruti", de pastor. Uiteindelijk werden zij zo woedend, dat ze mij afranselden. Dat gebeurde herhaaldelijk. Ik kon noch lezen noch schrijven. Toch diende ik een verzoek in om een opleiding aan de bijbelschool te volgen. Tot mijn grote verbazing nam men mij aan. Nooit zal ik het ogenblik vergeten, dat ik bij de Dorothea-bijbelschool, dichtbij Pretoria, aankwam. Ik had geen schoenen en geen hemd; ik had alleen een korte broek aan. De kosten van de bijbelschool-uitrusting werden gedragen door Europese christenen. In korte tijd kon ik lezen en schrijven. Ik leefde alleen naar Gods Woord. Mijn naam veranderde ik in Shadrach, wat betekent: "iemand, die jubelend zijn weg gaat". De grootste vreugde in mijn leven is altijd, als ik verloren zondaars, zoals ik er zelf ook één was, tot de Here Jezus mag brengen. Wie niet voor Christus leeft, leeft aan het leven voorbij. "De wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid" (1 Johannes 2:17).

Shadrach Mohano Maloka, september 1983

Wie het volledige levensverhaal wil lezen vindt het op www.opdrachtingafrika.nl. Uitzending van EO metterdaad op 12 mei 2012 gaf een terugblik van het werk van Maloka

Wist je dat

... 44% van de bevolking denkt dat echte armoede hier niet bestaat?

... 72% van de bevolking vreest dat ons land ten onder gaat aan egoïsme, desinteresse, gebrek aan respect en intolerantie, maar dat tegelijkertijd steeds minder mensen zich bekommeren om kwetsbare groepen?

... 1,2 miljoen mensen boven de 18 jaar zich buitengesloten voelen?

... meer dan 1 miljoen mensen zeggen dat ze helemaal geen vrienden hebben?

... dit een uitdaging is voor ons om daar verandering in te brengen?

... onverschilligheid voor deze cijfers verschrikkelijk is?

... Jezus zei dat je net zoveel van de anderen moet houden als van jezelf (Mattheüs 22:29)?

... wij elkaar moeten liefhebben zoals ook Gods ons heeft liefgehad (1 Joh. 4: 11)?

... dat God ons geluk voor ogen heeft en niet ons ongeluk (Jeremia 29:11)?

... dat je geschapen bent naar Gods beeld en gelijkenis (Genesis 1:26)?

... Gods bepalingen en regels leven schenken aan wie ze volgt (Leviticus 18:5)?

Avondliedeken

't Is goed in 't eigen
hert te kijken
nog even voor het
slapen gaan

Of ik van dageraad tot avond
geen enkel hert heb zeer gedaan
Of ik geen ogen heb doen schreien
geen weemoed op een wezen lei
Of ik aan liefdeloze mensen
een wordeken van liefde zei.
En vind ik in het huis mijns harten
dat ik één droefenis genas
Dat ik mijn armen heb gewonden
Rondom een hoofd dat eenzaam was
Dan voel ik op mijn jonge lippen
die goedheid lijk een avondzoen
't Is goed in 't eigen hert te kijken
en zo zijn ogen toe te doen.

Alice Nahon

COLOFON

De **Kerkgids** van de **Evangeliekerk Dendermonde** verschijnt iedere 1ste zondag van de maand, met uitzondering van augustus.

Jaarabbonnement €7 (over te maken op onderstaand rekeningnummer)

Kerkenraad

Predikant

ds. Peter Smits | Kerkstraat 19 | 9200 Dendermonde
pchsmits@gmail.com | 052 65 07 48 | 0470 54 19 59

Scriba

Chris Willems-De Pauw | Broekkantstraat 37 | 9200 Dendermonde
c.depauw@scarlet.be | 052 33 00 09 | 0473 32 35 00

Leden

Aloys Kabano | aloyskabano@yahoo.fr | 0474 21 45 73
Erik Schillemans | erik.schillemans@gmail.com | 0475 78 46 54
Joyeuse Uwingabiye | uwingabiye@hotmail.com | 0478 88 85 31

Bestuursraad

Voorzitter

Alexandre Gasana | agasana@hotmail.com | 0484 10 32 40

Secretaris

Erik Schillemans | erik.schillemans@gmail.com | 0475 78 46 54

Penningmeester

Victoire Hauwelaert | samelleke@hotmail.com | 0477 17 71 84

Leden

Annick Van den Broeck | vandenbroeckannick@hotmail.com |
0485 02 35 80
Chris Willems-De Pauw | c.depauw@scarlet.be | 0473 32 35 00

Rekeningnummer

BE06 0000 6932 8122 "Bestuursraad v.d. Protestantse Kerk
Dendermonde"

Internet

Website www.evangeliekerk.be

Facebook www.facebook.com/ProtestantseKerkDendermonde
www.facebook.com/vrouwenochtend

544 Meer dan rijkdom

Meer dan rijkdom,
meer dan macht,
meer dan schoonheid
van sterren in de nacht,
meer dan wijsheid
die deze wereld kent
is het waard
te weten wie U bent.

Meer dan zilver,
meer dan goud,
meer dan schatten
door iemand ooit aanschouwd,
meer dan dat,
zo eindeloos veel meer
was de prijs
die U betaalde, Heer.

In een graf
verborgen door een steen,
toen U zich gaf,
verworpen en alleen,
als een roos
geplukt en weggegooid
nam U de straf
en dacht aan mij,
meer dan ooit.

